

ПАГОНЯ

Чацвер
13 красавіка 2000 г.
№ 12 (459)
Кошт 70 рублёў

Залік за хабар

Пракуратура Ленінскага раёна Гродна распачала крымінальную справу ў дачыненні да выкладчыка М. з гарадзенскага філіяла Беларускага камерцыйнага універсітэта кіравання.

6 красавіка ён быў затрыманы на месцы злачынства ў аўдыторыі гатай ВНУ пры вымагальніцтве хабару ў суме 150 даляраў ЗША ад групы студэнтаў за здачу залікаў. Затрыманне праводзілі супрацоўнікі ўпраўлення па Гарадзенскай вобласці камітэта па арганізаванай злачыннасці пры Міністэрстве ўнутраных спраў Беларусі.

\$ 35.000 - для махляркі

У гарадзіскім пасёлку Свіслоч Гарадзенскай вобласці працягваецца расследаванне крымінальнай справы, распачатай у дачыненні да начальніка аддзела касавых аперацияў мясцовага аддзялення Белаграпрамбанка Галіны Кавалеўскай.

Яна падазраеца ў тым, што, злоўжываячы службовым становішчам, прысвоіла грошовую выручку на суму звыш 1,5 мільёна дзёнамінаваных рублёў. Паводле дадзеных следства, на працягу прыкладна года Г. Кавалеўская таксама брала пад працэнты ў жыхароў гарадзіскага пасёлка, раёна і горада Гродна вялікія сумы грошай, абыаючы ім па 10-15 працэнтаў штотысяц, тады як банкі па валютных укладах даюць такія працэнты за год. Многім унушала давер яе службовае становішча. Некаторыя нават не бралі распіскі аб tym, што аддавалі гроши.

Устаноўлена ўжо дзесяць фактаў махларства на суму каля 25 тысяч даляраў. Адпаведна папярэднім ацэнкам, грамадзінау, падманутых гэтай супрацоўніцай банка, у 2-3 разы болей.

Ася Куніцкая

Крэдyt для «Лідаграпраммашу»

Акцыянерны ашчадны банк «Беларусбанк» выдаст рэспубліканскому аўяднанню па матэрыяльна-тэхнічным забеспеччэнням аграрнамысловага комплексу «Белагроснаб» крэдyt у суме каля 18,5 мільёнаў нямецкіх марак на тэрмін 15 месяцоў. Гэтыя сродкі будзць накіраваныя на ажыццяўленне лідской фірмы «Лідаграпраммаш» ліцэнзійнай зборкі зернеўборачных камбайнай.

ААБ «Беларусбанк» выдаст рэспубліканскому ашчадному банку «Лідаграпраммаш» збірае зернеўборачныя камбайны «Case-525H» па ліцэнзіі карпарацыі «Case» з 1999 года. Летась з імпартных камплектуючых лідчане сабралі 10 камбайнай, сёлета плануецца сабраць не менш за 100.

Сума, якая выдзяляецца «Лідаграпраммашу» ў выглядзе крэдыта, недастатковая для поўнага забеспеччэння патрэбаў новай вытворчасці.

Сяргей Снегін

Багацце са смецця

У Горадні ўводзіцца дыфэрэнціраваны збор смецця. Зараз разглядаецца пытаныне наконт перадачы спэціялагаспадары гарыванкамама базы ў вёсцы Пушкарь, дзе будзе ажыццяўліца картыроўка смецця.

Падлічана, што выбіраныя хаця ў 10 працэнтаў карысных рэчываў з адходаў можа дадзіць каля 92 мільёнаў рублёў прыбытку ў год. Ужо ўстаноўленыя першыя спэцыяльныя кантэйнеры для бытавога смецця, шкілі і паперы у двух месцах горада - на тэрыторыі ЖЭС-10 і ў пасёлку Паўднёвы.

Існаўаў і альтэрнатыўны праект картыроўкі смецця, прапанаваны нямецкай фірмай «РБП-Іст». Але кошт гэтага праекту (пабудовы лініі пераапрацоўкі смецця) - 54 нямецкія маркі за тону ці 400-500 рублёў на жыхара горада - робіць яго неканкурэнтадольным.

Ул. інф.

14, 15 красавіка - воблачна, з праясненнямі, вечер усходні - 2-4 м/с. Тэмпература паветра - уначы 0...+4, уздынь +11...+16.

Лідар БНФ Сяргей Мальчык адказаў на несправядлівы арышт галадоўкай пратэсту

Дзе сядзіць Сяргей Сяпанавіч

Кіраўнік Гарадзенскай гарадской арганізацыі БНФ Сяргей Мальчык, змешчаны «за арганізацыю несанкцыянаванага шасця» на Дзень Волі пад адміністратыўны арышт на дзесяць сутак, працягвае галадоўку пратэсту, якую распачаў у момант арышту, 5 красавіка.

У нядзелью і ў панядзелак яго двойчы наведалі прадстаўнікі Хельсінскага камітэта. За некалькі дзён сядзення ў спецпрыёмніку Кастрычніцкага РАУС горада Гродна Сяргей моцна схудней, ён скардзіўся на млюснасці і галаўны бол. Але маральна адчувае сябе вельмі ўпэўнена, дэманструе бадзёрасць. Просьбу сябраў з БНФ аб спыненні галадоўкі ён адхіліў і заяўвіў, што будзе галадаць да апошняга тэрміну, які зананчаеца ў суботу ў 16 гадзін 30 хвілін.

Спадар Мальчык «сядзіць» у камеры нумар чатыры, так званай «прэзідэнцкай», дзе ў свой час «сядзеў» яшчэ адзін гарадзенскі «палітычны» - лідар прадпрымалынікаў Валерый Леванеўскі. Гэта камера разлічана на двух чалавек, да апошняга часу ў ёй разам з Сяргеем знаходзіліся чацвёртая арыштантай. Саць яны вымушаныя толькі на баку, бо інчай павярнуцца немагчыма.

Сяргей Мальчык падпісаў скаргу на імя старшыні Гарадзенскага абласнога суда Аляксандра Грынкевіча, якая пададзеная зранку 11 красавіка. На скарсе старшыня паклаў візу: «Тэрмінова запатрабаваць справу». Хаця адміністратыўная справа Сяргея Мальчыка дастаўленая ў абласны суд кур'ерам, наўрад ці яна будзе реальная разглед-

жаная раней за троє сутак. Хутчэй за ўсё палітычны арыштант адбудзе свой вы рак да канца.

Чаму ён так сурова пакараны

Спачатку да Сяргея органамі міліцыі не дапускаліся прадстаўнікі праваабаронцы. Вельмі адмоўна на іх візіт адзягаваў дзяжурны па РАУС. Спярэбліўся тэлефанаванні аператыўнаму дзяжурнаму па вобласці і асабісты загад начальніка раённага аддзела Генадзя Хацко, каб праваабаронцы здолелі сустрэцца з Сяргеем Мальчыкам.

Седзячы пад арыштам, Сяргей напісаў заяўку на арганізацыю мерапрыемстваў, прысвечаных Чарнобыльскаму шляху 26 красавіка. Міліцыянты адмовіліся перадаваць гэты ліст старшыні гарыванкамама А. Пашкевічу. Тым самым, іны пазбавілі арыштанта канстытуцыйнага права на свабоду перапіскі, што ні ў якім разе не прадугледжвалася пастановай суда аб арышце.

Вы рак спадару Мальчыку выглядае выключна суроўым, асабліва ў параўнанні з рашэннямі судоў горада Менска ў дачыненні да сталічных ахвяраў міліцэйскага «хапуна». Паводле словаў прадстаўнікі Хельсінскага камітэта Аляксандра Антанюка і Алена Сідзігаева, падчас прыцягнення гарадзенскага палітыка да адміністратыўнай адказнасці і асуджэння было парушана шмат юрыдычных нормаў. Акрамя таго, аналіз справы дае падставы сцвярджаць, што ў ягоных дзеяннях не было складу адміністратыўнага праступку. Аднак, суд

не адзягаваў ні на парушэнні пры складанні пратакола, ні на хадайніцтвы прадстаўнікі Сяргея Мальчыка і яго самога, не ўлічыў іх аргументы ў сваю абарону. Прадстаўнікі спадара Мальчыка не выключаюць, што на суд мог акказацца ўціск.

І як не паверыць гэтаму. Ніхто не забыўся на словаў гарадзенскага галоўнага «вертыкальнага» Анатоля Пашкевіча, сказанныя ім персаналіна Сяргею Мальчыку два гады таму: «Мы вам храбціну пераломім». Каментароў гэтаму ПАГОНЯ даваць не будзе, а калі «вертыкальныя» захочуць пракаментаваць тое, чаму яны выганяюць усе мітынгі фактычна за межы горада, чаму выводзяць на вуліцы карнікаў, якія перашкаджаюць людзям прайсці на мітынг - калі ласка, запрашаюць.

Не спыніць, не стрымаць

Запалохаць не ўдаца. Бо «вертыкаль» сама трасеца ад страху. І ў дадатак, прагуляла гроши, і няма чым выплаціць нанятым карнікам іхнія «заробкі».

Сяргей не адзін. У ягоную абарону ўжо выступілі практична ўсе гарадзенскія палітыкі, камітэт «Гарадзенская ініцыятыва» за подпісам Сямёна Домаша заклікаў дзяржаваўніцтва сілавыя структуры не выконваць злачынныя загады, за якіх потым давядзецца несці адказнасць. Прыходзяць лісты пратэсту супраць сувальства і ў падтрымку справядлівага змагання Сяргея Мальчыка з усіх гарадоў краіны.

Сяргей Самасей
На здымку: Сяргей
Мальчык

Памяці Аляксея Карпюка

14 красавіка спаўняеца 80 гадоў са дня нараджэння Аляксея Карпюка. Сёння гісторыка-культурніцкі клуб «Пахоня» арганізуе Дзень памяці гарадзенскага пісьменніка. На могілках, што па праспекце Касманаўту, а 17-й гадзіне адбудзеца ўскладанне кветак на магілу пісьменніка. А 19-й гадзіне ўсе, хто ведаў Аляксея Карпюка, хто цікавіца яго жыццём і творчасцю прыйдуть на вечарыну ў Гарадскі Дом культуры, што па вуліцы Дзяржынскага, 1.

Ул. інф.

Сураў збірае сяброў

У мінулы аўторак пачаўся мастацкі пленэр «Гарадзенскі арт-сейм». Кіраўнікм праекта стаў вядомы гарадзенскі мастак Але́сь Сураў.

Але́сь упэўняны, што гэта мастацкая акцыя стане першай «альтэрнатыўнай афіцыёзou ад мастацтва». Мяркуючы па мэтах арганізатарап пленэру, яго ўдзельнікі ў выніку пакажуць прыналежнасць Прынямона дагульнаеўрапейскай культурнай прасторы.

На працягу тыдня (колькі будзе доўжыцца арт-сейм) дзесяць мастакоў, сярод якіх Стратовіч, Сільвановіч, Малочка, Маісеў ды іншыя, будуть працаваць, акрамя нашага горада, у Нясвіжы, Міры, Наваградку.

Карціны, зробленыя падчас пленэру, на будучым тыдні будуць выстаўленыя ў галерэі «У Майстру».

Алена Сіневіч

Імпрэсія ад Малгажаты

У зале Гарадзенскага Саюза мастакоў праходзіць фотавыставка кветак «Імпрэсія».

Вядомая фотамастачка з Польшчы Малгажата Далоўская здымает звычайнія пакаёвія кветкі і способам павелічнення асобынныя вобразы кветак, якія пепадаюць аўтарскую імпрэсію. Дарэчы, сама аўтарка ёсьць прэзыдэнтам польскага фонду «Фатаграфія дзеля будучыні», што мае на мэце захаваць для нашчадкаў лепшыя творы сучасных мастакоў.

Ул. інф.

Думай глабальна - дзейнічай лакальна

У суботу, 8 красавіка, гарадзенская моладзь ладзіла экалагічную акцыю. Сябры «Маладога Фронту», «Альянса імя Вітаўта Вялікага», «Маладой Грамады», «Дзедзічаў» ды іншых арганізацій прайблілі смецце, бітае шкло, састарэлую траву на тэрыторыі вакол Каложскай царквы.

Каложа даўно стала ўлюблёным месцам не толькі вернікаў, але і тых, хто проста мае жаданне пасядзіць на высокім беразе Нёмана каля старажытнай царквы. Пасля гэткіх «пасядзелак» заўсёды застаюцца недапалкі, парожнія бутэлькі з-пад піва і шампанскага. Прычына самая банальная. У гарадзішках уладаў не даходзяць руکі, каб пастаўці некалькі сметніцаў.

- Мы прыбрали Каложу не таму, што хочам супрацьпастаўіць сябе ўладам. Проста гэта нашая зямля, наш горад, нашая краіна, і мы хочам бачыць яе чыстай, - адзначыў Сяргей Антусевіч, удзельнік акцыі.

Ствараць глабальныя экалагічныя праекты па аздаўлению навакольнага асяроддзя, безумоўна, варты і неабходна. Аднак на гэта ідуць месяцы і нават гады. А моладзь за дзеў гадзіны працы зрабіла добрую справу, вартую пераймання. Сапраўды, думай глабальна - дзейнічай лакальна.

Павал Мажэйка

13 красавіка 2000 г.

2

ПАЛАТЫЧНАЯ СЦЭНА

«Мы вырашылі, што не будзем маўклівымі ахвярамі рэжыму»

Адразу пасля «Марша Свабоды», які адбыўся 17 кастрычніка мінулага года, яны быў на першых старонках газетаў. Калі яны з'яжджалі некалькі тыдняў таму з Беларусі, некаторыя арганізацыі схрываўся між сабою, каб ім дапамагчы. Сёння Зімойскі крычыць з блакітнага экрану пра тое, што Польшча павінна выдаць Беларусі «этих чатырох п'яных отморозкоў». Аднак Антон Лазараў, Андрэй Валабеў, Герман Сушкевіч ды Глеб Догель не захадзелі і не хоцуць быць маўклівымі ахвярамі. Яны выбралі эміграцыю. Прэ тое, як ім жывеца на чужыне, чаму яны пакінулі Радзіму - інтэр'ю нашага карэспандэнта з гэтымі хлопцамі.

- Што прымусіла вас з'ехаць?

з Беларусі і прасіць палітычнага прытулку ў Польшчу?

Андрэй Валабеў:

- Прычына адна - пераслед лукашэнкаўскіх уладаў за тое, што мы ўзделічалі ў дэмантрацыі 17 кастрычніка. Нас с Глебам ды Германам узялі адразу апяслю «Марш Свабоды», а Антона - пазней.

- Так (падключачца **Антон Лазараў - Р.К.**), мяне арыштавалі па наводцы аднаго супрацоўніка АБЭЗ (аддзел міліцыі па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі), які бачыў мяне на стужцы з «Марша Свабоды», а пазней пазнаў, калі ўбачыў на рынку, дзе я працаў (Антон быў прыватным прадпрымальнікам - Р.К.).

- І чым вас абвінавачваюць?

Герман Сушкевіч:

- Нам паведаміў следчы і пацвердзілі адвакаты, што мы будзем «сядзець» мінімум па году, бо маем артыкулы 186 частка 3 (удзел у несанкцыянаваных сходах) ды 201 частка 2 (злоснае хуліганства), паводле якіх максімальны тэрмін - пяць гадоў.

- Як вы апынуліся ў Польшчу?

Глеб Догель:

- Мы быў выпушчаныя пад падліску аб нявыездзе. А зараз яе змянілі на арышт. Бо калі павінен быў быць суд (ён быў прызначаны на 30 красавіка - Р.К.), мы ўжо быў ў Польшчу. І зараз мы ў агульнасіноўскім вышуку.

Прэс-рэліз Сакратарыята Усебеларускага з'езду

Аргамітэт Усебеларускага з'езду працаў распрацоўку Рэгламента Усебеларускага з'езду. З гэтай нагоды ён звяртаецца да ўсіх грамадскіх арганізацыяў, палітычных партый, творчых і прафесійных саюзаў, якія падтрымліваюць ідэю Усебеларускага з'езду і маюць намер браць у ім удзел, зарэгістравацца ў Сакратарыяце да 14 красавіка.

Увага! Кантактны тэлефон для реєстрацыі - (017) 228-65-29.

Патрыёты на халаву

Невядома, ці па ўказанию зверху, ці па уласнай ініцыятыве беларусамаўшчыні пачалі аўтадзенскіх школаў. Каб прывабіць старшакласнікаў у свае шэрагі, на ўслады жывапісеца гэтая арганізацыя і яе дзеяцельнасць.

З гэтых агітак, аднак, незразумела, чаму СМ называеца БП. На пытанне аднаго гарадзенскага школьніка: «Калі вышыя абрэвіятура распісанаеца як «беларускі патрыётычны», чаму ж вы размалюешце на рускай мове?». Агітатара зблізілася, пачырвянала, пачіснула плячыма і нічога не змагла сказаць у адказ. Затое ёсьць у іх адзін лагічны сродак «уловлення душ» - залянчыя чырвоныя членскія билеты, запісаныя за які 220 рублёў на карысць гэтай сумніўнай арганізацыі, можна задарма хадзіць на ўсе канцэрты, дыскаткі, спаборніцтвы і г.д.

З гэтай прычыны палова майкадаклассіцаў вырашыла падацца ў «патрыёты».

Сяргей Марозаў

Пражскім (Чэхія) універсітэтамі, на падставе якой студэнты беларускіх ВНУ, якіх выключаўся з гэтых установаў за палітычную дзеяцельнасць, могуць працягваць наўчанне ў адной з гэтых ВНУ - Р.К.), а вось хлопцам цяжка, напэўна, будзе ў Варшаве.

Андрэй Валабеў:

- У мене вельмі складаная сітуацыя, бо я не маю закончанай сярэдняй адукацыі і мяне не могуць узяць у польскія ВНУ (Андрэй не давучыўся ў сярэдняй школе два месяцы, і зараз ён не мае аніякіх шанцаў, каб вярнуцца ў Беларусь ды здаць выпускныя іспыты - Р.К.).

- А што чуваць з палітычным прытулкам, заяву на які вы падалі?

Герман Сушкевіч:

- Ды пакуль нічога - справа разглядаецца. Польская бюрократыя аднолькава ставіцца да ўсіх учекачоў, нягледзячы на тое, што такіх, як мы - па палітычных матаўках, ды яшчэ з Беларусі, зусім няшмат. Крыўдна, што єўрапейскія арганізацыі нібыта падтрымліваюць нашыя памненні да дэмакраты, а вось палітычныя ўдзекачы застаюцца без аніякіх падтрымкі.

Антон Лазараў:

- У мене стварылася ўражанне, што мы тут нікому не патрэбны: трэба па пайдня стаяць у чэрзгах, падоўту шукаць супрацоўнікаў...

- У вас ёсць маць масцы праз ПАГОНЮ передаць вестку тым, хто вас ведае, трывожыца за вас.

Глеб Догель:

- Напішыце, што мы рабілі для ўсіх, а не для сябе. І не дзеля таго, як напісалі ў некаторых газетах, каб патрапіць у Новую Зеландию. Гэта няправда! І мы авабязкова вернемся на Беларусь! Жыве Беларусь!!!

Гутарыў
Рыгор Кавальчук

«Чарнобыльскі шлях-2000»

10 красавіка ў Менгарыканкам паступіла заяўка ад групы грамадзян на правядзенне 26 красавіка ў Менску шэсця і мітынгу пад агульнай назвай «Чарнобыльскі шлях-2000», якія сталі ўжо традыцыйнымі.

Свае подпісы пад заяўкай паступілі 82 чалавекі - прадстаўнікі палітычных партый, праваабаронцы, прафаюзныя лідары, дзеячы науки і культуры. «Чарнобыльскі шлях», які праводзіцца ў Беларусі з 1989 года, традыцыйна з'яўляецца самай буйной акцыяй апазыцыі. Найбольш масавым «Шлях» быў у 1996 годзе: паводле некаторых ацянак, у ім узялі ўдзел да 100 тысяч чалавек. Па словах аднаго з арганізатораў акцыі, старшыні БНФ «Адраджэнне» Вінцкула Вячоркі, сёлета мерапрыемства стала працягам палітычнай кампаніі апазыцыі пад агульнай назвай «Вясна-2000». Таму, зазначыў ён, апрача лозунгаў, звязаных з чарнобыльскай проблематыкай, на акцыі будуть прадстаўлены палітычныя патрабаванні ў падтрымку незалежнасці Беларусі і пачатку

«Мы вельмі спадзяемся, што ўлады атрымаюць урок са свайго прапагандыстычнага правала сусветнага маштабу 25 сакавіка. Мы спадзяземся на здаровы розум кіраўніцтва краіны, гарадскіх уладаў і кіраўнікі сілавых міністэрстваў», - сказаў В.Вячорка. Са свайго боку, арганізаторы абязядаюць гарадскому кіраўніцтву забяспечыць правапрадарак пры правядзенні акцыі.

У рамках чарнобыльскіх мерапрыемстваў плануецца таксама правесці 21 красавіка навуковую канферэнцыю па праблемах наступстваў чарнобыльскай катастрофы.

Юрый Пацёмкін

Рыхтуй візу ўзімку

Калі Вы маеце намер наведаць улетку краіну піва і сасіак - Германію, - клапаціца пра візы траба ўжо сёня.

Амбасада Германіі ў Беларусі паведаміла, што ў летні перыяд чаекацца вялікая колькасць ахвотных плаехаць у Нямеччыну. У сувязі з гэтым тэрмін апрацоўкі заяўку на выдачу візаў павялічыцца на

некалькі тыдняў. Таму, чым раней Вы пададце заяўку, тым раней атрымаеце візу.

Падаваць заяўкі на выдачу візаў можна ўжо сёня.

Ул.інф.

На Сход, на вялікі Сход, сабірайся народ!..

1. Што такое Усебеларускі з'езд і чаму Усебеларускі?

Група аўтарытэтных грамадскіх дзеячоў, заклапочаных пагрозай, якая навісла над беларускай дзяржаўнасцю, выступіла з ініцыятывай правядзення ў 2000 годзе Усебеларускага з'езду. Эту ідэю падтрымалі грамадзяне Беларусі, а таксама шраг грамадскіх арганізацыяў і палітычных партый. З'езд павінен з'явіцца механізмам шырокага і непадкантрольнага выяўлення грамадской думкі па пытанні аб беларускай незалежнасці. У адрозненіе ад Кантрэса дэмакратычных сіл ці Форуму народна-дэмакратычных сіл, на якіх прадстаўлены толькі асобы, хай нават і шырокія сегменты нашага грамадства, Усебеларускі з'езд - мерапрыемства агульнанацыянальнага маштаба.

Такога прадстаўнічага сходу не здолеў у тым часе сабраць ніводны паняволены народ колішній Радзіўскі імперы. На кантрэс з'ехаліся 1872 дэлегаты з усяго беларускага этнічнага ашпару - ад Смаленшчыны да Беласточчыны. Апрача дэлегатаў ад мясцовага жыхарства на з'ездзе прысутнічалі прадстаўнікі беларусаў, якія служылі ў войску і на флоце, а таксама беларусаў-учекачоў, што мусілі пакінуць Бацькаўшчыну ў сувязі з вайною. Старшынём кантрэсу быў абраны прафесар Іван Серафімович.

На з'ездзе праглячоў заклік «Няхай жыве Беларуская Народная Рэспубліка!». Дэлегаты падзяліліся на тых, хто змагаўся за поўную незалежнасць, і тых, хто выступаў за аўтаномнную дэмакратычную рэспубліку ў складзе РССР. Другая прапанавана на пачатку мела значна больш прыхільнікаў і была прынята.

Удзельнікі кантрэсу выказалі трывогу з той прычыны, што Троцкі вядзе ў Брэсце перамовы на контракт міру з немцамі без уліку інтарэсаў Беларусі. Дэлегаты выказалі недавер кіраўніцтву Захадніяй вобласці (так Беларусь называлі бальшавікі). З трывуны з'ездзе неаднаразова назначалася, што выкананы камітэт Захадніяй вобласці не можа рэпрэзентаваць беларускі народ, бо ў ягоным складзе бальшышню маюць не мясцовыя жыхары, а вайскоўцы з дыслакаваных на Беларусі частак расейскіх падразніц.

кай армії.

Заходні абкам РСДРП(б), на чале якога тады быў А.Мясніков (Мяснік), не прызнаўшы не толькі права беларусаў на самавызначэнне, але нават самога факту існавання беларускай нацыі. Убачыўшы, што на з'ездзе няўхільна набіраюць вагу незалежніцкія настроі, бальшавікі пастановілі разагнаць яго з дамагаючага сябе.

4. Калі плануецца правядзенне з'езду?

Правесці з'езд плануецца ў 2000 годзе. Ён адбудзеца, як толькі падрыхтоўчая праца будзе скончана. Аднак размова ідзе пра тое, каб падрыхтаваць яго максімальная. Арыенціровачнай датай правядзення з'езду можа лічыцца траўні.

5. Якім чынам можна прыняць удзелу падрыхтоўцы з'езду?

Формы ўдзелу могуць быць розныя: прапаганда ідзе правядзення з'езду, прапановы па механізме вылучэння дэлегатаў, па фармаванні парадку дня, па рагашніх, якія могуць быць прынятыя з'ездам. Папярэдне мяркуеца, што форма правядзення з'езду таксама будзе вызначана ягонымі ўдзельнікамі. Наступным этапам будзе ў з'ездзе будзе непасрэдна вылучэнне дэлегатаў.

Усебеларускі з'езд - гэта народны праект, таму меркаванне кожнага грамадзяніна Беларусі павінна быць улічана пры падрыхтоўцы.

Усіх, хто падзяляе боль і трывогу за лёс нашай Радзімы і падтрымлівае ідэю Усебеларускага з'езду, запрашаем прыняць удзел у падрыхтоўцы і правядзенні гэтага агульнанацыянальнага мерапрыемства.

3. Хто ўвайшоў у аргамітэт з'езду?

13 красавіка 2000 г.

4

АЛЯКСЕЮ КАРПЮКУ - 80!

Можа, я пачну з канца. Па ўзросце я ўжо бабуля, але не так даўно душэшыны мае сілы запатрабавалі ад мяне, каб я дабілася ад уладаў тлумачэння, чаму я не мела бацькі, чаму 14 гадоў тулялася па дзіцячых дамах. І вось калі я была ў камандзіроўцы ў Маскве, то гэтая сілы прывялі мяне да будніка з шыльдай «Военнае коллегія Верховнага Суда СССР». Там я пакінула заяву, у якой пыталася, што здарылася з маім бацькам, чаму я ўсё дзяліцтва, потым і пазней да байды што ўсё жыццё адчуvalа ціск, які ўвесе час не даваў мне спакою. Было мне ўжо за 50 гадоў, калі я пакінула там гэтую заяву. Да таго часу я не мела на руках ніякіх дакументаў, ніякіх даведак. Уся інфармацыя была ў Дзяржаўнай бяспечы...

Не паспела я вярнуцца ў Гродна, як атрымала паперу. Гэта было, як сёння памятаю, 12 кастрычніка 1989 года. Уласна кожучы, мне тыя паперы нічым ужо памагчы не моглі - запозна, жыццё адбылося. Але карцела...

«...на Ваше заявление сообщаю, что Ольшевский Анатолий Адамович, 1904 года рождения, уроженец Карпуз-Берёзы Пружанского уезда Гродненской губернии, постановлением комиссии НКВД и Прокурора СССР от 22 декабря 1937 года был приговорён к расстрелу. По выводам обвинительного заключения Ольшевский признан виновным в том, что на территории СССР занимался контрреволюционной шпионской деятельностью. Сведений о точной дате исполнения приговора в деле не приводится, но, как правило, приговор приводился в исполнение немедленно или на следующий день после вынесения приговора. Место захоронения при этом не фиксировалось. За более точными данными Вы можете обратиться в УКГБ по Московской области, где хранится прекращённое дело в отношении Ольшевского. Проведённой в 1956 году дополнительной проверкой установлено, что Ольшевский осуждён необоснованно. 22 декабря 1956 года Военная коллегия Верховного суда СССР реабилитировала Ольшевского посмертно. Понимая глубину трагедии, постигшей Вас в связи с незаконным репрессированием Ольшевского А.А., примите искренние соболезнования.

Зам. Начальника секретариата - полковник В.Полуянов.»

Дзяды і прадзеды майго бацькі паходзяць з Гродна. Дзед пазней працаваў пісарам у вёсцы Шэні Пружанскага павета - збяднелая беларуская шляхта. Род меў нават уласны герб: белая варона з галінкай у дзюбзе. Даед быў вельмі набожным і адукаваным чалавекам. Перад нараджэннем майго бацькі сям'я пераехала ў Карпуз-Бярозу - там дзяды і пражылі да самай сваёй смерці. Мелі яны трох сыноў і дачку. Падчас першай сусветнай вайны выехалі ў бежанцы, жылі ў Арзамасе. У сям'і панаўкуль ведаў, кнігаў і працы. Працавалі як маглі. Усё гэта раскапаў вучоны і пісьменнік з Брэсця Уладзімір Андрэевіч Калеснік і напісаў пра гэта ў прысвечанай бацьку кнізе «Пасланец Праметэя». У Арзамасе хлопцы мелі контакт з палітычна актыўнымі расіянамі. Бацькаў сябрук называўся Аркадзь Голікаў (будучы камандзір Чырвонай Арміі і пісьменнік Аркадзь Гайдар). Яны вучыліся ў адным класе, разам стваралі дзіцячую, а потым і камсамольскую арганізацыю. Цяпер у Арзамасе на дому, у якім жыла сям'я Альшэўскіх, вісіць мемарыяльная дошка з імем Анатоля Альшэўскага, аднаго з першых камсамольцаў горада.

Пасля заканчэння ўсіх тых войнаў дзед і бабуля вярнуліся ў Карпуз-Бярозу, а хлопцы засталіся ў Савецкай Расіі. Старайшы Яраслаў служыў у Чырвонай Арміі і меў столькі кубікаў, колькі меў бы іх цяперашні генерал. Бацька ж мой вучыўся ў камуністычным універсітэце імя Свярдлова. Пасля сканчэння вучобы яго перакінулу пра мяжу ў родную Захаднюю

Беларусь. Будаваў беларускі камсамол, быў разам з Верай Харужай сакратаром ЦК камсамолу Захадній Беларусі, а затым быў абранным сакратаром ЦК КПЗБ на III партканферэнцыі ў 1926 годзе.

Бабуля з дзедам і двое малодшых дзяцей аказаліся разлучанымі мяжою з старэйшымі хлопцамі, Яраславам і Анатолем. Я сваіх дзяцей і бабулю пабачыла ўпершыню ў 1947 годзе, калі ніводнага з хлопцаў, якія засталіся ў Расіі, ужо не было ў жывых. Толькі ў гэтым годзе яны даведаліся, што адбылося з маім бацькам Анатолем. Пра Яраслава мне было загадана не гаварыць бабулі і дзядулі

домыя міцкевічаўскія радкі: «Літво, ойчызна моя, ты естася як здроўе». Астматня лісті з Расіі. Тады Сталін бацьку і яшчэ чатырох дзяячоў КПЗБ памяняў на ксяндзоў. Сустракалі іх у Маскве з кветкамі, але не прыйшло і года, як Сталін КПЗБ расpusciў: гэта «бяка», а не партыя. І абмененых функцыянеру пасадай. Не ў лагерах яны загінулі - яны з Лубянкі не выйшли. Як у той даведцы: у жніўні 37-га арыштавалі, а ў снежні расстралялі за «шпіёнскую дзейнасць». Гэта ж дзіўная рэч: у беларускай энцыклапедыі выдання 1969 года ў артыкуле пра Альшэўскага (Юрку Пружанскага) указа-

Імяне так выхавалі: як жа без парты? У 18 гадоў студэнткай Гарадзенскага педінстытуту падала ў 1947 годзе заяву ў партыю. Але мяне выкінулі з гаркіма: «Твой отец - враг народа». Усё дзяяцтва маё прыйшло ў дзіцячых дамах Савецкага Саюза - нас так выхоўвалі: служыць ідэалам. Я нават вершы пісала: «Лес рубят - щепки летят». А лісы, аднак, карабельныя былі. Адно толькі апраўданне маю: не саромелася я ніколі майго бацькі, я ўсведамляла, што ён чалавек дастойны. Але мы не вінаваці сістэму, лічылі, што гэта начальнікі кепскія. Нават Карпюк да самай смерці

дышоў Брыль да чаргі на стаянцы таксі (тады мы моглі ездіць на таксі - цяпер ён, канешне, такой раскошы сабе дазволіць не можа), запытаўся па-беларуску, хто апошні. На гэта знатопу нехта «пажартаваў»: прапусціце, маўляў, іншаземца.

Такім чынам, я нарадзілася ў Маскве, адзінай маскічкай ў радні. Пасля садка перавялі мяне ў Інтэрнацыянальны дзіцячы дом у Іванава-Вазнясенску, дзе выхоўваліся дзеці камуністычных функцыянеру 27 нацыянальнасцяў. Я падаразаю, што ўсе тыя функцыянеры спазналі такі ж лёс, як і кіраўнікі кампартыі Польшчы і Захадній Беларусі. Маці мела ніжэйшы ранг за бацьку: працавала сакратаром Баранавіцкага архівіста КПЗБ. Яе арыштавалі, засудзілі. Сядзела яна ў Віленскай турме на Лукішках, што як таксіма ўратавала: прасядзела сем гадоў да прыходу ў 1939 годзе Чырвонай Арміі. А я з двухгадовага ўзросту - у савецкім дзіцячым доме. Але ж дом той быў знатны: быў там сыны Маю Цзэдуна - два кітайчыкі, дзеці Баляслава Берута, чэшскі генерал Слобады, французскіх, фінскіх, шведскіх, балгарскіх і з іншых краін камуністашт. З намі! няньчыліся, МОПР фінансаваў наш дзіцячы дом, я пабывала на ват у Артэку. Я і яшчэ некалькі такіх дзетак загінулі потым у сталінскіх лагерах - з імі разлічыліся гэтак жа, як і з іхнімі бацькамі.

Але пакуль нас там трымалі, кармілі і апраналі нас цудоўна, выкладалі прадметы на найвышэйшым узроўні. Мовы былі - як цяпер у спецшколах, меліся для нас і гурткі розныя. У летнія месяцы дзяціцы вазілі ў Арменію, Крым, на Беларусь. Усё было, пра што толькі марыць можна: нас вучылі спявачаць, танцаваць, вязаць, шыць, фатографаваць. Там я навучылася ўсюму, чаму навучаю цяпер маіх унукаў. Гэта быў, па сутнасці, пансіён заходняга ўзору. Адзінае, чаму там не вучылі - жыць у сям'і, любіць бацькоў, братоў, сястраў.

Калі я ўпершыню пабачыла фільм «Камісар», то заплакала, хоць скора ў мяне дубленая: жыццё яе зрабіла як бубен; я ніколі не была плаксівую. Бацькі мяне назвалі Інгаю ў гонар вядомай шведскай революцыянеркі. Аляксей тады запытаўся здэйлена:

- Па кім ты плачаш, Інга?

- Па сабе плачу.

Бо калі я паглядзела гэты фільм, то мne стала страшна: гэта ж злачынства - так вылучаць жанчын. А мы ўсё здзіўляемся, чаму ў нас цяпер так многа кінутых дзяцей. Ледзь не кожны дзень «адказнікі» ў раддоме. Так закладзена ў гэты сістэмі амаральнасці і безадказнасці, у самай страшнай сістэмі. Гэта ж быў не адзіны інтэрнацыянальны дом. Былі і спецыялізаваныя: напрыклад, іспанскія. Пасля 1937 года прывезлі іспанцаў, а затым некуды перамясцілі. І гэта быў дзеці людзей, абласканных сістэмай; яны не бачылі бацькавай ласкі, не адчуялі матчынага цяпла. Я прыехала з апошняга дзіцячага дома ў Гродна пасля вайны, калі мне было 16 гадоў. Да 16 гадоў я ні разу не ела сямейных абедаў, ні разу не гуляла з роднымі, ні разу мяне не ўшчувалі бацька ў маші, ні разу не дали яны мені анялкай парады... Да замужжка я нават не ўяўляла сабе, што муж з жонкай спяць у адным ложку... Мы - пакалечаныя, абызделеныя людзі.

Дзякую Радану Быкову, які ўзняў гэту праблему. Там жанчына - галоўная герайня, камісарка - пакахала і нарадзіла. Войска адступіла, а яна засталася ў старога яўрэя: яе выдалі за дачку з дзіцём. І вось, скончышыўши карміц

Карпюк хацеў забіць Прытыцкага, а Прытыцкі - скінуць савецкую ўладу ў Гродне

Іна Анатолеўна Карпюк - жонка Аляксея Карпюка

Прачытаць - каб суперажыць, суперажыць - каб усвядоміць, усвядоміць, каб актыўна змагацца са злом, - такая мэта кнігі ўспамінаў ахвяраў руска-савецкага камуністычнага рэжыму, якія пражываюць ў Гродне. Кніга паўстала ў рамках супрацоўніцтва Гарадзенскай арганізацыі ахвяраў палітычных рэпрэсій і БСДП «Народная Грамада». Мэта кнігі - не даць нашаму шматлакутнаму народу забыць, што ёсьць таталітарызм, што ёсьць чужаземнае панаванне. Кніга мае значную гістарычную і маральна-палітычную вартасць, таму аўтары кнігі (а іх 16 чалавек) хацелі б яшчэ пры жыцці пабачыць надрукаваным свой запавет нашчадкам.

Аднак друк такой аўтэнтыкай кнігі (460 старонак) патрабуе выдаткаў, якія ні БСДП «НГ», ні Гарадзенская арганізацыя ахвяраў палітычных рэпрэсій не могуць пакрыць. Таму мы змяшчаем урыўкі з гэтай кнігі, спадзяючыся, што тыя, каму ненавісны таталітарызм, хто хацеў бы лепшай будучыні для нашых дзяцей і ўнукаў, дапамогуць у фінансаванні выдадзення.

Добразычлівія ахвярадаўцы могуць пералічыць свае ахвяраванні на р/р 3015003100013 у АКБ «Белпрамбудбанк» г.Гродна, МФА 152101, код 335.

нічога, бо той страшнай праўды яны, пэўна, не перажылі б. Калі яны апынуліся ў Польшчы, можаць, ўвайці сабе, якое іх жыццё было: два сыны - відлінія камуністы. Не жыццё, а кашмар.

Ад майго бацькі захаваліся ў іх 10 лістоў, палова - з Макатоўскай турмы ў Варшаве. Тыя заходнебеларускія камуністы былі ідэалістамі: верылі ў ідэю братэрства, роўнасці і свабоды. За гэта і заплацілі сваім жыццямі, ды не толькі яны самі, але і іх унуки, праўнукі да гэтага часу плацяць. Нават будучы членам партыі, я сядзела цізій вады, ніжэй травы, бо была дачкой ворага народу. А да таго ж я была яшчэ і жонкай Карпюка, пісьменніка «нацыяналіста» - бо гаварыў і пісаў па-беларуску, сына кулака - бо бацька меў дзея каровы і кабылу Машку, а на таях часы селянін з дзвюма каровамі быў ужо «кулацкае атродзіе».

Бацька мой з маткай, Цыгельніцкай Файнай Аляксандраўнай, таксама актыўісткай рэвалюцыйнага руху ў Захадній Беларусі, пазнаёміўся ў камуністычным універсітэце імя Свярдлова, у якім яны абое вучыліся. Яны пакахалі адно другога і пажаніліся. Так з'явілася на свет я. Праз год іх перакінулі сюды - у Захаднюю Беларусь, а я засталася там, у спецыяльнім дзіцячым садку. Мая матка заставалася ў партыі да самай сваёй смерці, і не дзеля якой-небудзь выгады. Калі яе хавалі, то партыйныя бонзы стаялі, як гэта ў іх заведзені, у ганаровай варце, і выстуپілі адзін паплечнік з Бераставіці, як і яна - былы падпольшчык. Ён сказаў:

- Што вы тут стаіце? Вось яна

была камуністкай, бо ніколі аб сабе... А вы як радыскі: зверху чырвоная, а ў сярэдзіне белая, бо ўсё пад сябе заграбаеце. А Файна ўсё жыццё змагалася і памерла, нічога не маючи.

Пасля заканчэння ўсіх тых войнаў дзед і бабуля вярнуліся ў Савецкай Расіі. Старайшы Яраслаў служыў у Чырвонай Арміі і меў столькі кубікаў, колькі бы іх цяперашні генерал. Бацька ж мой вучыўся ў камуністычным універсітэце імя Свярдлова. Пасля сканчэння вучобы яго перакінулі пра мяжу ў родную Захаднюю

13 красавіка 2000 г.

5

АЛЯКСЕЮ КАРПЮКУ - 80!

грудзьмі, яна пакідае гтага закрученая немаўля яўрэю і моўкі, наўат не папрасіўшы, каб той паглядзеў ёй гтатае дзіця, адзявае партупею і бяжыць камісарыць на вайну. Гэта калі саветы ў сваю чаргу ўжо пагналі белых з таго мясцечка. Вялікае гэта злачынства, і плады яго мы пажынаем сёння. Няма чаго здзіўляцца з пакінутых дзяцей.

Лёс такіх, як я, дзяцей быў незайдзросны. Частка нашых дзяцей знаходзілася на адпачынку на Беларусі ці Украіне. І калі пачалася вайна, яны патрапілі ў лапы фашыстам, у тым ліку і дзеци нямецкіх антыфашыстаў. Іншыя яшчэ раней, у 37-38-м гадах, апнуліся ў статусе «дзяцей ворагаў народа». У траўні 37-га года бацька забраў мяне на некалькі тыдні ў Москву. Не памятаю, як мы правялі тыя тыдні. Памятаю толькі, што я гуляла з маёй стыечнай сястрой, дачкой Яраслава, што бацька не меў двух пальцаў на правай руце. І памятаю яго світэр, які на фотаздымку; памятаю, што ён пасадзіў мяне на калені і казаў, што забярэ мяне да сябе. Яраслава выкладаў на той час у Венской акадэміі імя Фрунзэ. Бацька меў недзе свой прытулак, бо жыў не ў Яраслава. У тым траўні я бачыла майго тату ў апошні раз, таму што ў жніўні яго арыштавалі.

І тут пачаліся мае вандраванні па дзіцячых дамах, бо з мопраўскага дзетдома мяне адразу высперлі. Апнулася я ў Омску. Пачалося нешта трагічнае. Успамінаецца ўсё вельмі цімняна; якія там дзяці са мной былі, не памятаю. Але ўжо ў трэцім дзетдоме я сустэрліася з «польскімі» дзецьмі таксама «ворагаў народа». Атачэнне вельмі змянілася, але іскрава змен тых не памятаю - памятаю толькі свае адчуванні.

У апошнім дзетдоме была ў нас звычка расказваць перад сном легенду: «Вось калі я была ў сям'і... А я зусім не была ў сям'і. З самага пачатку я была ў нейкіх маскоўскіх яслях. Ужо дарослай я і радом на Арбаце знайшлася, на якім на свет з'явілася. Але і сёння памятаю тулу легенду, якую сама прыдумала і ўсім расказвала. Тым, хто пажыў хоць трошкі ў сям'і, было значна лягчэй расказваць. А я, калі надыходзіла мая чарга апавяданьня, баяла ім, што калі я рабіла што-небудзь не так, то мяне сцябали дубчыкам. Я гэта прыдумала ў доказ таго, што маю бацьку і матку. Вось да чаго давялі дзіця, што наўвратілі мяне жаданай, абы была сям'я. Я гэты феномен наўвратілі мяне педагогічных працах апісвалі: маўляў, дзіцяці наўвратілі неабходна дзеля сведчання існавання бацькоў і іх любові да яго.

Дзетпрывёмнік у Омску быў страшны. З яго нас паразікі дала потым па розных дзетдомах, а не-каторых, мажліва, і па лагерах.

Гэта была вялікая зала, у якой спалі дзяцічынкі і хлопчыкі, маленякі і падлёткі, выхаванцы дзяці і адпетыя уркі, але ўсе былі дзецьмі «ворагаў народа». Старэйшыя хадзілі на зладзейскія спрабы, часам прыносілі і нам якой бульбы... Пасля ўдалых паходаў яны пілі і гулялі ў карты. З намі ніхто не цацкаваў. Выхаваніцай ніякіх не было, былі толькі лідзі ў уніформе. Ніхто нас там не аберагаў. З намі можна было рабіць што заўгодна, можа, з кім і рабілі. Я сядзела, увесі час зашыўшыся ў куток. Здаецца, на вуліцу не выпушкалі, бо не памятаю вуліцы; сядзелі, як у турме. Праціцінай не памятаю. Ніякіх прэтэнзіяў ці жаданіяў я не выказвала, бо з'явілася я там не з сям'і. У мяне быў сумны досвед настага, але адзінокага і бяспраўнага жыцця. Вельмі дрэнага я не памятаю, бо адбылося психалагічнае выцясненне з памяці непрыемных момантаў. Дзякую богу, што я была яшчэ замалая, каб трапіць у лагеры. Але нешта такое, што апісваю Салжаніцін і Шаламаў, адбываўся і ў дзіцячых дамах для дзяцей «ворагаў народа».

Іна Карпюк
Працяг будзе

«Прайшла частка маёй маладосці...»

Першае пасляваеннае дзесяцігоддзе было для Аляксея Карпюка вызначальным у сэнсе выбару будучага сталага професійнага занятку. Ніхто не думаў і не гадаў, што ў 1953 годзе аўтар, якога па ўзросту і пачынаючым было цяжка называць, змесціц ў часопісе «Полымя» сваю першую аповесць. Над стылістычна сырым і кампазіцыйна друблым матэрыялам пахадзіла вонкітная рука рэдактара, і рукапіс быў падрыхтаваны да друку.

У верасні 1944 года былы рэдакторы-наводнікі 756-га стралковага палка 150-й стралковай дывізіі 1-га Беларускага фронту Аляксей Карпюк прыезджае ў Гродна. Яго толькі што выпісалі з ваенага шпіталю ў польскім горадзе Познані. Ён адчувае сябе дранна. Другое па ліку ранение было надзвычай цяжкім. Асколкамі міны моцна пасекла лёгкае і выздараўленне цягнулася марудна і балюча. Аляксей здае неабходныя дакументы ў прыёмную камісію педагогічнай інстытуты і неўзабаве становіцца адным з 68 студэнтаў-першакурснікаў.

Ужо выбар аддзелення факультэта замежных моваў сведчыць пра яго няўримлівы характар. Дасканала валодаючы нямецкай і польскай, ён выбірае для вывучэння ангельскую мову. Здавалася б, чаго лягчай: шліфуй нямецкую! Дык не, гэтую, «фрыцавую», не захацеў. Наслухаўся досьць, ваюючы ў Германіі, у прыгарадзе Берліна. Да вызвалення роднай Гарадзеншчыны Чырвонай Арміяй, акупанты таксама добра даліся ў знакі. У фашысцкім канцлагеры Штутгоф ледзьве Богу душу не аддаў. Уцек. У партызанскім атрадзе быў перакладчыкам пры допытах палоніоні.

Пазней наўвратіліся самы блізкія сябар, аднакурснік па Наваградскаму педагогічнаму вучылішчу ў 1939-1941 гадах Уладзімір Калеснік, будучы вядомы беларускі літаратуразнаўцам, здаўшы ў адзінку аўтограф на адзінку, што вучоба на аддзеленіі замежных моваў успрымалася, як яшчэ адно дзіцавіцца Карпюка: ён і па-беларуску размаўляў з дамежнай рускіх і польскіх словамі, мясцовых дыялектаў. Літаратурныя крытыкі 60-80 гадоў будуць бязлітасна кіпіц з Аляксеем Карпюком, лаўрэата прэміі імя Івана Мележа, заслужанага дзеяча культуры Беларусі за словаў накшталт «металёвы», «пляюхі», «вазніца», «забычычала». Гарадзенскі празаік моўкі слухаў ушчуварані, аднак вывады рабіць не спяшаўся. Ён не любіў штампаў, сухога гладкапісу, імкнуўся да стылістычнай свежасці. На пленуме Саюза пісьменнікаў 12 траўня 1989 года, выступаючы «ад мікрофона», заклікаў калегаў па творчаму цэху беражліва ставіцца да мясцовых гаворак - сапраўднага багацця для пісьменніка. Адзначыў, што Задзіння Беларусь мае свае моўныя шляхі, якія ў выніку гістарычных абставінай значна адрозніваюцца ад іншых беларускіх мясцін.

Гэтым нібыта даў уласны адказ зарадта на дакуцілівым прыхільнікам моўнай чысціні ў мастацкай літаратуре. Аляксей з хваляваннем чакаў ацэнак сваёй аповесці «У адным інстытуце» з боку прафесіяналаў. Яму споўнілася 33 гады. Гэта азначала, што няўдалы дэбют паставіць крыж на ягоным жаданні займацца пісьменніцтвам. Крытыка заўважыла нікому невядомага аўтара. Першым адгукнуўся штотыднёвік «Літаратура і мастацтва». У суботнім нумары ад 11 ліпеня 1953 года І. Дуброўскі змясціў невялікую рэцензію «Першая аповесць». Там былі і такія радкі: «Аўтар засведчыў здольнасць назіраць, улайліваць, характерызаваць тыпавае. Умее карыстацца словамі». Але многа гаварылася пра недахопы твора - трэба больш дасканала распрацоўваць сюжэт, цясней нітаваць між сабой асобныя часткі аповесці, адыходаць ад падабенства рысаў характеристу герояў...

Пра магчымы пісьменніцкі лёс Аляксея Карпюка не сведчылі і яго лісты з фронту бацькам, перапіска з аднапалчанамі. Салдацкія трохкунікі кароткія і дзелавыя. Было не да высокага стылю і прыгожага красамоўства. Хаця, часам заўважалася трапінае слоўца. Але гэта былі хутчэй выключэнні, чым правілы. З ліпеня 1949 года малады выпускнік інстытута надрукаваў у «Гродзенскай праўдзе» інфармацыю «Дзякую Радзіме», у якой падзяякую выкладчыкам за праўлены клопат. Праз год ужо загадчык Сапоцкінскага раёнага

аддзела народнай адукацыі А. Карпюк змесціц чарговы допіс. Аднак і тут літаратура наўвратілася і блізка не стаяла: размова вялася пра нарыхтоўку дровай для школаў.

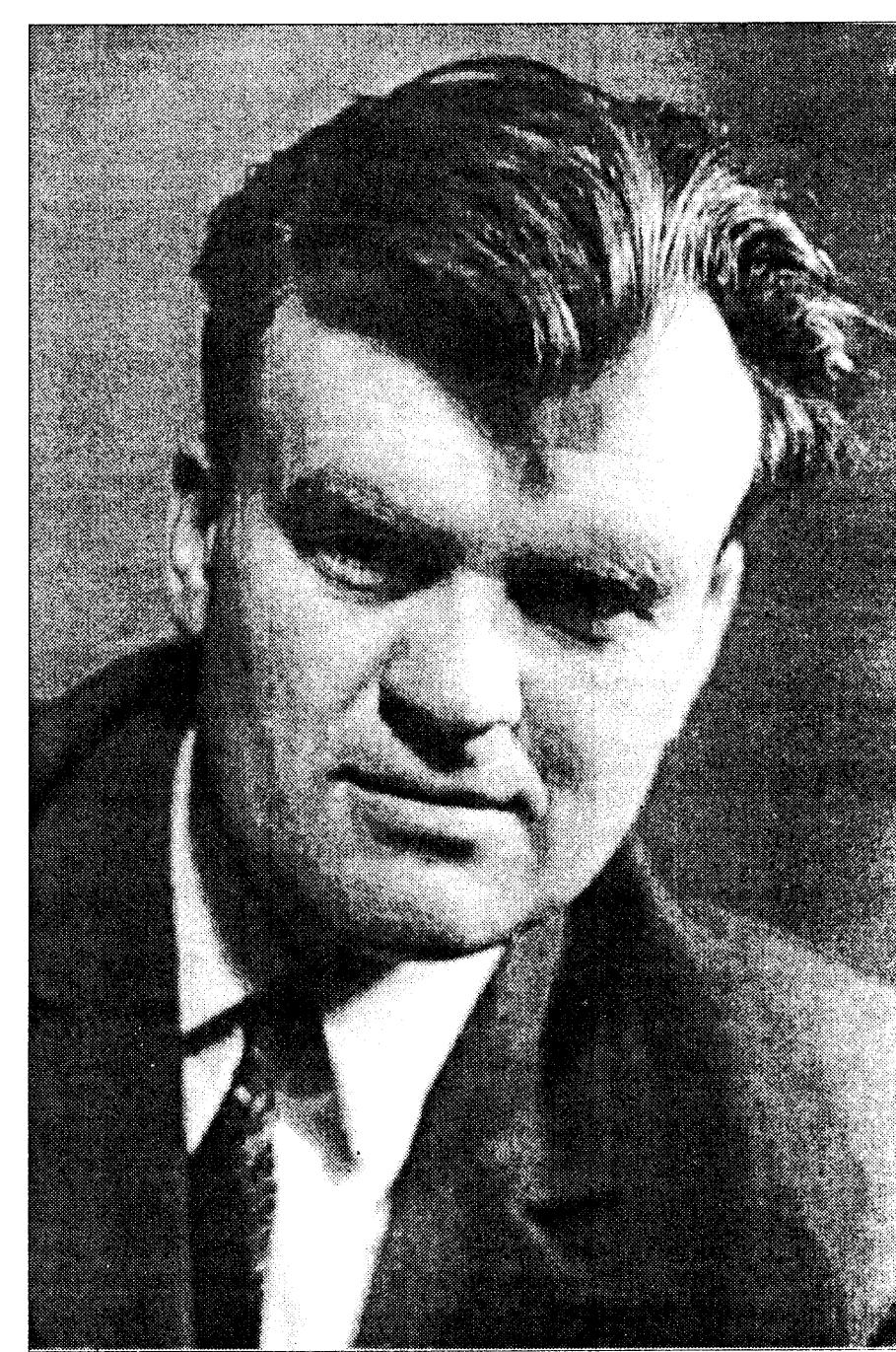
І тым не менш, набліжаўся час, калі настаўнік сядзе за пісьмовы стол не для правераў вучнёўскіх сышткаў, а для работы над уласным літаратурным творам. Дзе ж ён, той штуршок? Любоў да чытання выявілася ў Аляксея рана, дзецы ў 8-гадовым узросце. Бацька не цураўся кнігі. Свяякі маці, прыкладам, Іван Кучынскі, мелі добрыя кнігазборы. Бібліятэка была ў бліжайшым вялікім паселішчы - Гарадку. Аляксей знайшоў дарогу і туды. Бывала, зачытаеца на пашы, а каровы паўцякаюць ці наробяць шкоды. І смех, і грэх. Так сведчыць малодшы брат пісьменніка Уладзімір.

Бяспрэчна, што першую аповесць Аляксей Нічыпаравіч напісаў, працуячы дырэктарам няпоўнай сярэдняй школы ў Біскупцах Ваўкавыскага раёна. Сюды яго перавялі на працу ў красавіку 1951 года. Тут ён упершыню сустрэўся з пісьменнікам Янкам Брылем. З таго часу госьць апекаваўся над новым знаёмцам. Можна дапусціць, што дырэктар школы паказаў тое-сёе з напісанага. Іван Антонавіч убачыў «іскрыны душэўнай ахвярнасці, бескарыслівасці... чысціў мову, дапамагаў выпрацаваць індывідуальную манеру, агульную культуру пісьма - яснасць. Вучань аказаўся працаўітым, упартым, перапісваў тэксты па 20-30 разоў» (Ул. Калеснік). Без маральнай падрымкі наўрад ці Аляксей Карпюк працягваў бы свае аматарскія літаратурныя вопыты. Не выклочана, што і публікацыя ў траўненскім нумары часопіса «Полымя» за 1953 год таксама з'явілася пры дапамозе Янкі Брыля.

Над рукапісам добра пашчыравалі тагачасны рэдактар «Полымя» Уладзімір Карцаў і пісьменнік Сяргей Дзяяргай. У калідоры рэдакцыі Аляксей Карпюк упершыню пабачыў Якуба Коласа, дамагом мэтру літаратуры паднесці да машины яго новы збор твораў у 7-і таамах. Пасля яны сустрэнуцца яшчэ двойчы, пагаворыць пра творчасць...

Адказны сакратар часопіса Мікола Ткачоў не паленаваўся патэлефанаваць у Біскупцы. У школе тэлефона не было, таму сігнал прынялі на пошце. У тых часах кожнам навіна ў «глыбіні» была наслыху. А тут паведамленне, што дырэктар нашай школы напісаў книгу! Было пра што пагаварыць вяскоўцам...

Аляксей з хваляваннем чакаў ацэнак сваёй аповесці «У адным інстытуце» з боку прафесіяналаў. Яму споўнілася 33 гады. Гэта азначала, што няўдалы дэбют паставіць крыж на ягоным жаданні займацца пісьменніцтвам. Крытыка заўважыла нікому невядомага аўтара. Першым адгукнуўся штотыднёвік «Літаратура і мастацтва». У суботнім нумары ад 11 ліпеня 1953 года І. Дуброўскі змясціў невялікую рэцензію «Першая аповесць». Там былі і такія радкі: «Аўтар засведчыў здольнасць назіраць, улайліваць, характерызаваць тыпавае. Умее карыстацца словамі». Але многа гаварылася пра недахопы твора - трэба больш дасканала распрацоўваць сюжэт, цясней нітаваць між сабой асобныя часткі аповесці, адыходаць ад падабенства рысаў характеристу герояў...

Аляксей Карпюк - слухач Вышэйшых літаратурных курсаў пры Літаратурным інстытуце імя М. Горкага (Москва, 1959-1961 гг.)

18 жніўня рэспубліканская газета «Звязда» пад рубрикай «Заметкі аб кнігах» змясціла допіс «Аповесць аб студэнтах» І. Варыончыка. Рэцензент адзначыў увогуле недахоп у беларускай літаратуре твораў пра студэнтаў і моладзь. Тому грамадскасць з цікавасцю сустрэла аповесць малаўдога пісьменніка Аляксея Карпюка. Як добры знак, азначаеца адустанасць шматслоўя. Мова лаканічная і сакавітая. Гумар надае бадзёры тон. Аўтар заўважае дэталі. Але іншы раз трациць пачуццё мастацкай праўды. Значны недахоп аповесці, на думку аўтара, - гэта непаўнавартаснасць кампазіціі і сюжэту...

Абласная газета «Гродзенская праўда» двойчы звярталася да гэтай тэмі. 20 верасня аўтар П. Уцянай надрукаваў нататку «Первая повесть молодого пісьменніка». 12 снежня быў змешчаны яго ж допіс «Обсуждение повести молодого пісьменніка». Работу Аляксея Карпюка абміркоўвалі студэнты пісьменніцтва. Студэнты Петруцкі, Мяненка, Жолудзева, Кулінковіч, Калоша, Прыстаўка, выкладчыкі Л. Храмава, М. Дуброўскі, Б. Асокіна шчыра выказалі свае думкі. Аўтар з удзялчынсцю ўспрынёў добрая слоўны, не пакрываўся і на крытычныя заўвагі.

Агульны настроі быў прыязны.

Празаік з запалам узяўся за работу. У тым жа 1953 годзе часопіс «Маладосць» змясціў ягонае апавяданне «Дзэвасць». Сапраўднае чытацкае прызнанне прынесла аўтару аповесць «Данута» (1959 г.), надрукаваная ўпершыню ў гарадзенскім альманаху «Нёман». Твор быў перекладзены на рускую, украінскую, латышскую, польскую, чэшскую мовы. Паспех натхняў на працу. Быў пачатак 60-х гадоў. Шырокі водгук мела наступная аповесць «Пушчанская адсыея». Наперадзе чытачоў чакалі раман-быль «Вершалінскі раі», аповесці «Партрэт», «Сучасны канфлікт», «Белая дама», «Мая Джамалунгма», «Рэквіем», раман «Карані» ды іншыя працаічныя т

НТВ плюс: Наше кино, Мир кино, Спорт

6

Панядзелак, 17

НАШЕ КИНО

- 9.05 Ігорь Владимиров, Зинон Гердт, Кирилл Арбузов и Лариса Сучкова в мелодраме Савви Кулиша "Сказки... сказки... сказки старого Арбата". 1982 г.
 10.45 Мультифильм "Женская астрология, или Внеземное притяжение". 1992 г.
 10.55 Лекарство против стреса. Александр Михайлов, Нина Дородина, Людмила Гурченко, Сергей Юрків і Наталія Тенікова в комедії Владимира Меньшова "Любовь і голубі". 1984 г.
 12.35 Марафон прем'єр на каналі "Наше кино". Елена Яковлева, Сергій Никоненко, Сергій Гармаш і Дмитрий Нагієв в детективі Юрия Мороза "Каменська". Россия - Беларусь. 2000 г.
 14.20 Ірина Кутченко и Михаїл Ульянів в кінодрамі Нікіті Михалкова "Без свідків". 1983 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". Режиссер Виктор Титов. В ролях: Андрей Руденский, Елена Соловей, Эрнст Романов, Армен Джигарханян. 1987 г. 1-я серия.
 10.10 КіНовости.
 12.20 Константин Кінчев и Олег Ельников в кінодрамі Валерія Огородникова "Взломщик". 1986 г.
 11.45 Лекарство против стреса. Георгій Вицін в комедії Віллені Азарова "Неісправимий лігун". 1973 г.
 13.00 "Обратная точка". "Лунный папа".
 13.15 Сериал "Россия молодая". 1981 - 1982 гг. Режиссер Ілья Гурин. В ролях: Борис Невзоров, Александр Фатюшин, Олег Борисов, Александр Яковleva, Дмитрий Золотухин. 1-я серія. "Морского дела старшати".
 14.25 Приз "Ніка". Інноченкій Смоктуновський і Татьяна Васильєва в кінодрамі Леоніда Городца "Дамський портной". 1990 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 2-я серия.
 17.05 Николай Гринько в кіноповести Ігоря Шецукова "Полковник в отставке". 1975 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Аркадій Райкін і Людмила Целіковська в комедії Ніколая Достала-ст. і Андрея Тутышкина "Ми с вами где-то встречались...". 1954 г.
 14.25 Борис Хімічев і Юрій Назаров в острожжетном фільмі Александра Гордона "Двоїні обгони". 1984 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 3-я серія.
 17.15 Виктор Коршунов, Юрій Волков, Александр Граве і Валентин Смирнитский в кіноповести Віктора Садовського "Удар! Еще удар!". 1968 г.
 18.45 КіНовости. Дочки-матері. Інна Чурикова, Елена Богданова, Светлана Рябова і Марія Голубкіна в мелодрамі Вячеслава Криштофовича "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 3-я серія.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 3-я серія. "Беда за бедою".
 21.10 КіНовости.

Аўтарак, 18

НАШЕ КИНО

- 9.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". Режиссер Виктор Титов. В ролях: Андрей Руденский, Елена Соловей, Эрнст Романов, Армен Джигарханян. 1987 г. 1-я серия.
 10.10 КіНовости.
 12.20 Константин Кінчев и Олег Ельников в кінодрамі Валерія Огородникова "Взломщик". 1986 г.
 11.45 Лекарство против стреса. Георгій Вицін в комедії Віллені Азарова "Неісправимий лігун". 1973 г.
 13.00 "Обратная точка". "Лунный папа".
 13.15 Сериал "Россия молодая". 1981 - 1982 гг. Режиссер Ілья Гурин. В ролях: Борис Невзоров, Александр Фатюшин, Олег Борисов, Александр Яковleva, Дмитрий Золотухин. 1-я серія. "Морского дела старшати".
 14.25 Приз "Ніка". Інноченкій Смоктуновський і Татьяна Васильєва в кінодрамі Леоніда Городца "Дамський портной". 1990 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 2-я серия.
 17.05 Николай Гринько в кіноповести Ігоря Шецукова "Полковник в отставке". 1975 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Аркадій Райкін і Людмила Целіковська в комедії Ніколая Достала-ст. і Андрея Тутышкина "Ми с вами где-то встречались...". 1954 г.
 19.45 КіНовости. Дочки-матері. Інна Чурикова, Елена Богданова, Светлана Рябова і Марія Голубкіна в мелодрамі Вячеслава Криштофовича "Ребро Адама". 1990 г.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 3-я серія. "Беда за бедою".
 21.10 КіНовости.

Серада, 19

НАШЕ КИНО

- 9.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 2-я серія.
 10.10 КіНовости.
 10.20 Николай Гринько в кіноповести Ігоря Шецукова "Полковник в отставке". 1975 г.
 11.50 Сериал "Россия молодая". 2-я серія. "Мужание".
 12.55 Лекарство против стреса. Аркадій Райкін і Людмила Целіковська в комедії Ніколая Достала-ст. і Андрея Тутышкина "Ми с вами где-то встречались...". 1954 г.
 13.00 "Обратная точка". "Лунный папа".
 13.15 Сериал "Россия молодая". 1981 - 1982 гг. Режиссер Ілья Гурин. В ролях: Борис Невзоров, Александр Фатюшин, Олег Борисов, Александр Яковleva, Дмитрий Золотухин. 1-я серія. "Морского дела старшати".
 14.25 Приз "Ніка". Інноченкій Смоктуновський і Татьяна Васильєва в кінодрамі Леоніда Городца "Дамський портной". 1990 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 3-я серія.
 17.15 Виктор Коршунов, Юрій Волков, Александр Граве і Валентин Смирнитский в кіноповести Віктора Садовського "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 4-я серія.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 3-я серія. "Беда за бедою".
 21.10 КіНовости.

МИР КИНО

9.35 КіНовости.

- 9.45 Рей Шаркі і Лео Росі в триллере "Безжалостний". Часть 2-я (США). Д-17.
 11.10 Дмитрий Певцов в боевике Александра Гордона "Двойной обгон". 1984 г.
 22.40 Завтра в программе.
 22.45 Зоя Федорова, Янина Жаймо и Ирина Зарубина в кіноповести Лео Аренштама "Подруги". 1935 г.

СПОРТ

9.00 "Пресс-центр".

9.15 Аэробика.

9.40 Хроника недели.

10.10 "Железный фактор".

Чемпионат России по пауэрлифтингу. Часть 2-я.

11.15 "Пресс-центр".

11.30 Теннис. Турнир из серии Masters "Monte Carlo Open". Прямая трансляция из Монако.

13.00 "Лучшие атлеты века".

"Драгоценная женщина".

Л. Латышнина.

14.45 "Пресс-центр".

15.05 Фигурное катание.

"Звезды на льду".

16.00 Фристайл. Профессиональный тур "Bumps and Jumps". 2-й этап.

17.00 Международный турнир по борьбе самбо "Мемориал А.А. Харлампиева". Передача из Москвы.

17.45 Булинг. "Золотой Кубок России".

18.15 "Пресс-центр".

18.30 Американский футбол. Обзор матчей Европейской лиги.

19.00 "Звездный вторник".

20.00 "Пресс-центр".

20.25 Программа передач на завтра.

20.30 Теннис. Турнир из серии Masters "Monte Carlo Open". Передача из Монако.

21.45 "Лучшие атлеты века".

"Драгоценная женщина".

Л. Латышнина.

22.30 Булинг. "Золотой Кубок России".

23.00 Новости.

23.05 Новости.

Чацвер, 20

НАШЕ КИНО

- 9.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 3-я серія.
 10.20 КіНовости.
 10.30 Виктор Коршунов, Юрій Волков, Александр Граве і Валентин Смирнитский в кіноповести Віктора Садовського "Удар! Еще удар!". 1968 г.
 12.05 Приз "Ніка". Інна Чурикова, Елена Богданова, Светлана Рябова і Марія Голубкіна в мелодрамі Вячеслава Криштофовича "Ребро Адама". 1990 г.
 13.20 Сериал "Россия молодая". 4-я серія. "Мужание".
 14.25 Дмитрий Певцов в боевике Александра Муратова "...По прозвищу "Зверь". 1990 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 4-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 5-я серія.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 5-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 6-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 6-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 7-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 7-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 8-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 8-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 9-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 9-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 10-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 10-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 11-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.
 19.05 КіНовости.
 20.05 Сериал "Россия молодая". 11-я серія. "Страшней, чем шторм".
 21.10 Марина Неелова, Галина Яцкіна, Олег Яновский і Станіслав Любін в кінодрамі Вадима Абрашітова "Слово для захищти". 1976 г.
 15.50 КіНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Климса Самгина". 12-я серія.
 17.10 Наталья Андрейченко в кіноповести Константина Еріча "Степанова пам'ятка". 1976 г.
 18.30 Лекарство против стреса. Людмила Гурченко, Михаїл Жаров і Фанія Раневська в музикальній комедії Александра Файнциммера "Девушка "Ребро Адама". 1990 г.<

13 красавіка 2000 г.

7

РЭКЛАМА Тэлефон: (0152) 72-29-96, 72-37-14

ПРАДАОУ

НЕРУХОМУЮ МАЁМСЦЬ

▼ Палову дома ў прыгарадзе Шчучына, 30 сotак, гаспадарчыя пабудовы, магчымасць правесці прыродны газ. Тэл. (8-0172) 21-86-47.

▼ Дом ці надзел у г.Гродна, пажадана ў раёне вул.Гагарына, кошт - да 5.000 у.а., прапаноўайце варыянты; дакументы на іншамарку. Тэл. 5-17-72 (пасля 18.00).

▼ Двухпавярховы дом у Скідалі, ёсьць хлеў, пляц - 30 сotак, прыродны газ. Тэл. у Скідалі 9-65-51.

▼ Кватэру ў г.Пружаны без выгодаў. Тэл. у Пружанах 2-00-33.

▼ Даучу (праезд гарадскім транспартам). Тэл. 31-23-97.

▼ Даучу ў раёне в.Навумавічы. Тэл. 76-19-29.

УСЕ РАЗАМ

▼ Кухню імпартную, халадзільнік «Ока-6», усё б/у; батарэю новую (10 рабраў). Тэл. 31-24-73.

▼ Канапу-ложак і два краслы-ложкі. Тэл. 76-19-29.

▼ Даце калонкі на 35 Вт. Тэл. 74-36-11.

▼ Пральную машыну-аўтамат «Баўкнэхт» (вытворч. Германія, кошт - 90 у.а.), 6/у; узмінцільнік «Вега-122»; імпартную аўтамагнітолу; аўтамабільны ўзмінцільнік «Акустыка»; калонкі «Вега» 35 Вт, танка. Тэл. 73-00-00 (аб.95352).

▼ Пыласос 1994 г.в. у добрым стае, магутнасць - 800 Вт, кошт - 17 у.а. Тэл. 6-45-74.

▼ Кнігі па эксплуатацыі і рамонту бытавой радыё-электраапаратуры; «Фантомас» 1-6 тамы, С.Жарпрызо «Убийственное лето», Р.Хайнлайн «Звёздные рэйнджеры», «Космический патруль», А.Някрасаў «Приключение капитана Врунгеля», «Ужасы»; «Как стать бизнесменом», «Что и как делать, чтобы стать предпринимателем», «Живите без проблем: секрет лёгкой жизни», «Лекарственные средства». Калі вышлеце канверт са зваротным адресам, то атрымаеце спіс кнігаў і кошты на іх. Лісты буду чакаць на адрес: 231600, Гарадзенская вобласць, г.Масты, вул. Пралетарская, 35/2.

▼ Фотасветлафільтры, карнізы, кружалкі, трансфарматар

220x12B, люстру, кніжныя шафы, падпісныя выданні. Усё б/у. Тэл. 33-59-87.

▼ Рогі аленя. Тэл. у Ваўкаўску (8-212) 5-17-83.

▼ Цяпліцу пад шкло, з метала, 3x9 м; агрэгат індывідуальнага даення АІД-1-01. Тэл. 75-19-57.

▼ Цяпліцу пад шкло, з метала. Тэл. 47-19-64.

▼ Укаранелья «СТВІІ» (салодкая траўка). Тэл. у Бераставіцы 2-18-90.

КУПЛЮ

▼ Каталог «Панасонік 1998/1999» (тэле-відэа-аўдыётэхніка). Тэл. у Ваўкаўску 4-49-81, 4-49-05.

▼ Кам'ютар Pentium-166 MMX, Ram-32, HDD-2,5 Gb i больш, SB, CD-ROM. Тэл. 44-94-22.

▼ 10 кілаграмаў сухога малака. Тэл. 31-15-83 (з 13.00 да 16.00).

▼ Старая бутэлькі з надпісамі на шкле. Тэл. 47-19-64.

▼ Імпартную лічбавую аўтамагнітолу. Тэл. 73-00-00 (аб.95352).

▼ Кружалкі з запісамі класічнай музыкі, опер, аперетаў. У добрым стае. Танна. Звяртацца на адрес: 231600, Гарадзенская вобл., г.Масты, вул.Пралетарская, 35/2 ці на нумар працоўнага тэлефону 3-20-94 з 9.00 да 18.00 - акрамя нядзелі (запрасіць Сяргея).

▼ Факсімільнае выданьне Статуту ВКЛ 1588 году, граматику Б.Таращевіча, книгу «Летапісы і хронікі» з серыі «Беларускі кніга збор». Тэл. 5-36-02 (запрасіць Юлю).

▼ Куплю наступныя выданні: 1) «Беларуская энцыклапедыя» т.1; 2) «Ілюстраваная храналогія гісторыі Беларусі» т.1; 3) «Энцыклапедыя гісторыі Беларусі», т.4; 4) Энцыклапедычны даведнік «Беларусь». На абмен прапаную: 1) Mіхась Ткачоў «Замкі і людзі»; 2) Кастусь Тарасаў «Памяць пра легенды»; 3) Генадэй Сагановіч «Невядомая вайна»; 4) кніжкі з серыі «Наши славутыя землякі». Тэл. 47-24-00.

▼ Падручнікі, слоўнікі, размоўнікі (балгарская, літоўская, польская мовы). Тэл. 39-91-39.

▼ Куплю наступныя выданні: 1) «Беларуская энцыклапедыя» т.1; 2) «Ілюстраваная храналогія гісторыі Беларусі» т.1; 3) «Энцыклапедыя гісторыі Беларусі», т.4; 4) Энцыклапедычны даведнік «Беларусь». На абмен прапаную: 1) Mіхась Ткачоў «Замкі і людзі»; 2) Кастусь Тарасаў «Памяць пра легенды»; 3) Генадэй Сагановіч «Невядомая вайна»; 4) кніжкі з серыі «Наши славутыя землякі». Тэл. 47-24-00.

▼ Падручнікі, слоўнікі, размоўнікі (балгарская, літоўская, польская мовы). Тэл. 39-91-39.

▼ Кнігі па ўтрыманню ў хатніх умовах пеўчых і дэкаратыўных птушак, акварыумных рыбак, а таксама кнігі па рыбнай лоўлі. Тэл. 76-47-19.

▼ Дом ці надзел у Гродне да 5 000 у.а., пажадана ў раёне вул.Гагарына, прапаноўваць варыянты; дакументы на іншамарку. Тэл. 5-17-72 (пасля 18.00).

▼ Фотасветлафільтры, карнізы, кружалкі, трансфарматар

ПАСЛУГІ

▼ Рэпетытарства, кантрольныя работы і курсавыя працы па беларускай мове і літаратуре. Тэл. 6-67-55.

▼ Рэпетытарства па фізіцы. Дапамагу ў рашэнні задачаў, кантрольных работах. Тэл. 76-55-14 (запрасіць Юрыя).

▼ Кантрольныя і курсавыя работы, энергааэспеччэнне. Тэл. 5-92-07 (пасля 18.30, запрасіць Васіля).

▼ Абледаванне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ РВ N224 да 30.XII.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

▼ Відэаздынка. Якасна выкананіе работы па стварэнню відэофільма пра Ваш лёс, юбілей, презентацыі. Ліц. N613, выд. МК да 2004 г. Выязджаем на месца здымкі на сваім транспарце. Тэл. у Ваўкаўску 2-34-86.

▼ Кам'ютары набор, сканіраванне, раздрукоўка на лазерным прынтары. Тэл. 5-36-02 (запрасіць Юлю).

Доктар С.КАЛЯДА: інтэнсіўная пісіхатрапія АЛКАГАЛІЗMU, ЗАЛІШНІЯ ВАГІ. Найноўшыя методыкі. Тэл. 74-35-46 (да 18.00). Ліц. N796 па 2004 г., МЗ РВ.

▼ Ангельская, балгарская мовы: пераклады, індывідуальнае навучанне. Тэл. 2-85-77.

▼ Брыгада грузчыкаў шукае працы па разгружцы, пагрузцы фураў у любыя зручны час. Тэл. 31-41-29.

▼ Еўрапамонт, усе віды работы, забеспеччэнне, досвед працы ў нямецкай фірме. Тэл. 33-11-91.

▼ Набор тэкстаў, табліцаў на кам'ютары. Раздрукоўка на стрыйным альбо матрычным прынтары. Танна. Не ававязкова на Вашай паперы. Тэл. 93-53-56.

МЯНЯЮ

▼ Дэвюхпакаёвую кватэру ў Менску (район Серабранкі, плошча - 34 кв.м, кухня - 9 м, два балконы, лоджыя - 19 кв.м, тэлефон) на аднапакаёвую кватэру ў Гродне ці Брэсце. Тэл. у Баранавічах 46-36-63, 41-66-63.

▼ Дэвюхпакаёвую кватэру новай планіроўкі + дачу ў раёне возера Юбілейнага на аднапакаёвую кватэру новай планіроўкі і адзін пакой. Тэл. 39-91-39.

ЗДАЮ

▼ Адзін пакой. Тэл. 2-55-42 (запрасіць Генадзя).

РОЗНАЕ

▼ Укладчыкі Першага інвестыцыйнага фонду, адгукніцесь! Тэл. 5-92-07 (пасля 19.00, запрасіць Васіля).

Аргамітэт Лігі Ліцвіна запрашае для сумеснай грамадзкай працы асобаў, зацікаўленых ў станаўленні заходнебеларускага (ліцвінскага) рэгіональнага этнокультурнага руху. Тэл. (8-017) 214-20-39, пайджар (8-017) 207-00-00 (аб.6663).

▼ Дом ці надзел у Гродне да 5 000 у.а., пажадана ў раёне вул.Гагарына, прапаноўваць варыянты; дакументы на іншамарку. Тэл. 5-17-72 (пасля 18.00).

▼ Шукаю працу па падшыўцы і падклейванню падэшваў у абутку. Тэл. 31-77-41 (у любыя зручны для вас час).

Шукаю майстра па рамонту тэлефона «Фонтастіка». Тэл. 74-36-11.

▼ Шукаю працу па нарэзы пратэктору шынаў легкавых, грузавых машинаў усіх марак. Тэл. 44-39-15.

▼ Здаю напракат: прыстайку «Nota», фотаапарат, прас, кнігі. Звяртацца на адрес: 230001, г.Гродна, да запатрабавання, в/б БЕ 008703.

▼ Шукаю працу ў Польшчы (інтым не працаноўваць). Тэл. 31-92-60 (пасля 18.00).

Шукаю працу па абіўцы мяккай мэблі. Забяру непатрабованаю старую мэблю. Тэл. 44-39-15.

▼ Калі Вы, таксама як і я, любіце бодзілдынг, але, мо не маецце мажлівасці ім займацца, тэлефануйце - пазнаёміся! Тэл. 6-62-09 (запрасіць Сергея).

▼ Выставка аўдыё-відэакнігапрадукцыі працуе па новым адресе: г.Гродна, вул. К.Маркса, 11, 2-і паверх. Чакаем вас кожны панядзелак і сярэдзі з 17 да 20 гадзін.

▼ Да ўвагі тых, хто падае аўязы ў рубрыку «Знаёмствы» нашай газеты! Для таго, каб супрацоўнікі рэдакцыі былі цалкам упэўненыя ў тым, што аbstвекста належыць менавіта адрасату, а не тым, хто жадае з яго пажартаваць, просьба напрыканцы

аб'язы ававязкова ўказваць нумар паштовага аддзялення сувязі і сваёй абаненцкай скрыні альбо наступную інфармацыю: індэкс паштовага аддзялення, «да запатрабавання, прад'юніку пашпарта ці іншага дакумента...».

ЗНАЁМСТВЫ

▼ Пазнаёмлюся з разумным, самастойным мужчынам, сур'ёзнымі намерамі, узрост якога 22-28 гадоў. Пра сябе: 24/170/67, цікавая, прывабная, маю вышэйшую адукацыю. Пажадана фота. Пісць: 231900, г.Ваўкаўск, Галоўпаштamt, да запатрабавання, п/п VI-ДР N590563.

▼ Пазнаёмлюся з самастойным, добрым мужчынам, якому абрываць адзіноту і хочанца дзяліцца з некім радасці і нягody. З МПВ не пісць. Лісты дасылайце на адрес: 230024, г.Гродна, п/с 27.

▼ Дзялічына, 23/164, жадае пазнаёміцца з добрым, маладым чалавекам для сур'ёзных адносін. Пісць: 230025, г.Гродна, Галоўпаштamt, да запатрабавання, п/п КН 0351407.

▼ Жадаю знайсці для стварэння сям'і прыстойную жанчыну, якая мае жылую плошчу. Пра сябе: мне 33 гады, рост - 165 см; жанаты не быў, па нацыянальнасці - беларус, па знаку Задыяка - Скарпіён. Чакаю л

13 красавіка 2000 г.

8

ПЯРЭСТЫ КУТ

Новыя звесткі пра гарадзенскі балет

Гісторыкі гарадзенскага балета пачынаецца ў 1774 годзе, ад тэатральна-музычнай школы надворнага падскарбія Вялікага княства Літоўскага Антонія Тызенгаўза. Тызенгаўз не толькі стварыў у межах Гродна шматлікія новыя мануфактуры, але і заснаваў уласны тэатр, прыкладаў усе намаганні, каб яго трупа магла канкураваць з тэатрамі Нясвіжа, Слоніма і Варшавы. Арганізацыя тэатра пачалася з запрашэння некалькіх музыкантаў, спевакоў і харэографаў з Італіі, Францыі і Германіі. Астатнія акторы павінны былі быць «свае». Каб іх рыхтаваць, была арганізавана тэатральна-музычная школа. Вучняў набіралі ў Паставах, Літвінах, Ігумене (зараз - Чэрвень), Хатынічах, Быцені ў іншых маёнтках графа. На пасаду балетмайстра ў 1773 годзе запрасілі маладога неапалітанскага харэографа Кастана Пецинацці - ён навучаў танцам хлопчыкаў і дзяўчынік, а таксама сам выступаў як танцоўшчык. У 1777 годзе контракт з Пецинацці быў прадоўжаны. Трупа падрыхтавала некалькі балетных спектакляў, якія ставіліся ў 1778 годзе.

Да сёняшніх дзён мы ведалі пра тры балетныя пастаноўкі гарадзенскай оперы (пакуль яна не пераехала спачатку на гастролі, а потым і на пастаянна ў Варшаву):

1) «Сялянскі балет», пасталяр у адной дзе;

2) «Другі балет пекараў», камічны балет у адной дзе;

3) «Квартэт дудароў» - камічны балет у адной дзе. Балетмайстрам усіх пастаноў-

вак выступаў К.Пецинацці. Даследаванне гісторыі гарадзенскай друкарні дазволіла пецярбургскому кнігазнаўцу Міколу Нікалаеву не толькі ўдакладніць, але і пашырыць рэпертуар гарадзенскага балета. Падставу даў канвалют, знайдзены даследчыкам у бібліятэцы Акадэміі Навук у Санкт-Пецярбургу - некалькі сплещеных у адзін пераплёт тоненых друкаваных кніжак XVIII стагоддзя.

У склад канвалюта ўваходзіць дзве тэатральныя праграммы, якія былі надрукаваныя на 1778 год з запасам (дзень і месяц спектакля) не пазначаныя, але пакінута месца, каб можна было дапісаць ад рукі. Першая праграма - да ўжо вядомага спектакля «Сялянскі балет з двох актаў», а вось другая - выдадзеная для невядомага да сёняшніх дзён прадстаўлення: «Маскарад. Балет-пантаміма. На тэатры Яго Высокасці Яго Міласці пана Графа Тызенгаўза надворнага падскарбія ВКЛ Году 1778. Дня... Месяца... У Гродне Презентаваны». Напрыканцы ўзгаданы пастаноўшчык балета - «вынаходнік пантамімы пан Каэтан Пецинацці з Неапалю».

Пецярбургская знаходка яшчэ чакае асобнай публікацыі, у якой гісторык тэатра знайдзе і сюжэты пастаноўленых твораў, і імёны выкананіццаў, большасці з якіх у 1778 годзе было ўсёго толькі па 12-16 гадоў. Цяпер, ведаючы пра чатыры спектаклі, нам будзе лягчэй зразумець прычыны пазнейшых трывумфаў гарадзенскіх выхаванцаў на тэатральнай сцэне.

Алесь Шкнай

«Гліняны Вялес» для Міколы Папекі

Здаецца, год з трывамі дзесяткамі стаў вызначальным для вольнага пчылятра Міколы Папекі ў сэнсе стаўлення і канчатковага прызначэння яго як пазта. Друкаўшыся Мікола і ў Пружанскай раённай, і ў Берасцейскай абласной першыёдышы, у штотыднёвіку «Літаратура і мастацтва». У сярэдзіне 1999 года яго хораша прадставіла «Крыніца» - часопіс, за якім трывала замацавалася назва «элітарны». Ну, а зусім нядайна Мікола Папека атрымаў прэмію Таварыства Вольных Літаратаў «Гліняны Вялес» за лепшую мастацкую книгу 1999 года - свой першы зборнік вершаў з загадкаваю называю Чарнавікі....».

Таварыства Вольных Літаратаў месціцца ў Плошчы, займаючы асветніцкі спраўва: выдае зборнікі вершаў і прозы, выпускала альманах «Ксэракс беларускі», цяпер выходит з часопіс «Калоссы». У 1997 годзе «Глінянага Вялеса» атрымаў Алесь Розанаву, у 1998 годзе - Уладзімір Арлоў. На прэмію, акрамя Міколы Папекі, вылучаліся даволі вядомыя і ўжо прызнаныя творцы: Пяцро Васючанка, Адам Глебус, Вінцэс Мурдоў.

Р.Патапчук,
г.Пружаны

Памяці Міхася Забэйды- Суміцкага

4 красавіка - Дзень нараджэння вядомага беларускага спевака - Міхася Забэйды-Суміцкага
Светлай памяці Міхася Забэйды-Суміцкага прысвячаецца
Не дапеў салавей, як чакалі,
Чыстых песен
ад вольных дзядоў.
Бо драпежнікі ладзілі балі,
Хвалявалі іх лірніка кроў.
Паляцеў ён у вырай-самоту
І гучай яго голас здалёк,
Нёс, як маці дзіцяці,
пляшчоту,
Кроплі каб не праліць
на парог.
Igor Losik

Нацыянальна-культурная камісія Кансэрваторыі на-Хрысціянскай Партыі БНФ абавяшчае аб арганізацыі выставы дзіцячага малюнка, прысвечанай 650-ым угодкам Вялікага князя ВКЛ Вітаўта Вялікага і 590-ым угодкам Перамогі над Грунvaldам, якія адбыліся 14 ліпеня 2000 года. Творы на выставу падавайце не пазней за 15 чэрвеня 2000 года. Камісія таксама арганізуе выставу дзіцячага малюнка «Маякраіна Беларусь», прысвечаную 2000-гадовай гісторыі Беларусі і хрысціянскаму шляху Айчыні. Выстава адбудзе ў кастрычніку-лістападзе багучага года. Творы на гэтую выставу падавайце або дасылайце па пошце да 15 верасьня 2000 года. Творы на абедзьве выставы падавайце на адрес: 220114, Менск, праспект Ф.Скарыны, д.133, кв.147, Нацыянальна-культурная камісія Партыі БНФ. У выставе маюць права прымаць удзел дзеці і падлелкі да 17 гадоў уключна.

Бацьку амерыканскай астранаўтыкі беларусу Барысу Кіта - 90 гадоў!

11 красавіка ў Новым замку адбылася вечарына, прысвечаная 90-годдю ака-деміка Міжнароднай акадэміі астранаўтыкі Барыса Кіта.

Наш зямляк славуты перш за ўсё тым, што вынайшаў паліва, на якім сёня лётаюць усе касмічныя караблі. Акрамя таго, Барыс Кіт заснавальнік і віцэ-прэзідэнт Міжнароднай акадэміі навук «Еўразія», ганаровы прафесар Мэрылендскага ўніверсітэта, доктар honoris causa Гарадзенскага Дзяржаўнага ўніверсітэта імя Янкі Купалы, доктар філософіі...

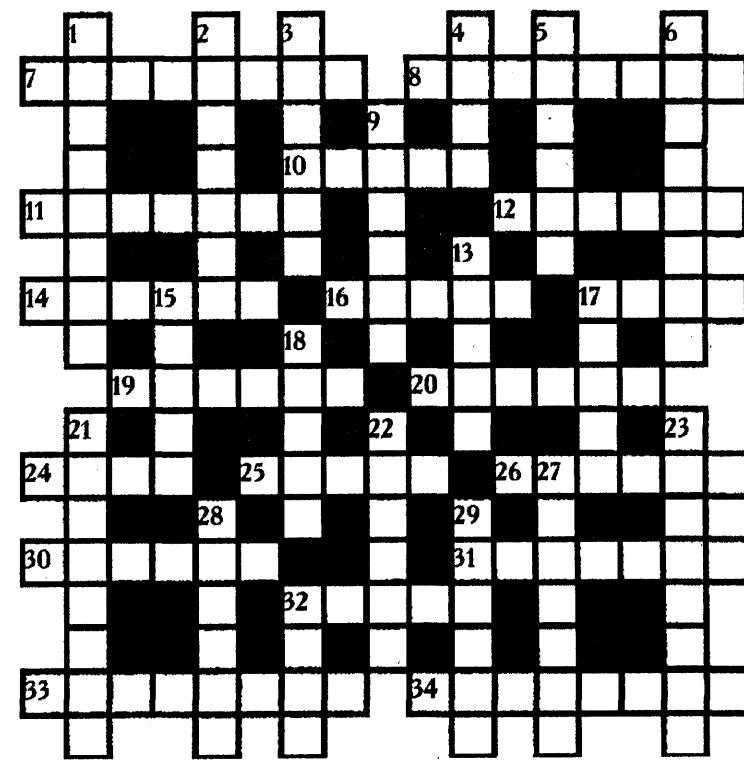
Рэпартаж з вечарыны і больш падрабязны расповед пра Барыса Кіта чытаце ў наступным нумары ПАГОНІ. Юлія Дарашкевіч

Адзін з арганізатораў вечарыны ў гонар Барыса Кіта - член-карэспандэнт Акадэміі навук Беларусі Андрэй Майсяненак расказвае пра нашага славутага земляка

Па гарызанталі: 7.Галаўны ўбор лётчыка, танкіста. 8.Зборнік вершаў Кастуся Цвікі. 10.Прыток Сожа. 11.Сталіца рэспублікі на Паўночным Каўказе. 12.Ляжанка на рускай печы. 14.П'еса Віталя Вольскага. 16.Дзякуючы яму Ньютан стаў славутым. 17.Самая доўгая частка цела ў мафіёзі. 19.Ферзь у адрозненне ад пешкі. 20.Зернеачышчальная машына. 24.Пецярбургская рака. 25.Магніты сплаў. 26.Вельмі нізкі бас. 30.Спакойная, гладкая паверхня вады. 31.Левы прыток Прыпяці. 32.Мінерал, спадарожнік алмаза. 33.Дрэны, нічэнныя чалавек. 34.Ягады з мохавых балотаў.

Па вертыкалі: 1.Грузапад'ёмныя механизмы. 2.Грубая фарбованая тканина хатняга вырабу. 3.Навука пра законы мыслення. 4.Пачуціе спагады. 5.Акружаная краіна. 6.Беларускі пісьменнік з Наваградчыны. 9.Саюз усходнеславянскіх племен. 13.Наносны плясаны пагорак. 15.Шыт Зеўса. 17.Вымагальніцтва, шантаж. 18.Яе сеюць вясною, а ўраджай збіраюць увесень. 21.Травяністы паўпаразіт. 22.Мадэль для мастака. 23.Пачатковая частка твора. 27.У ста-

ражытным Рыме - службовая асаба, якая ведала судовымі справамі. 28.Старожытная дзяржава ў Закаўказзі. 29.Самец свінні. 32.Баваўняны аксаміт.

Адказы на крыжаванку, змешчаную ў N11:

Па гарызанталі: 7.Танкетка. 8.«Амністыя». 10.Цукар. 11.Агробікі. 12.Чамбур. 14.Бялуха. 15.Хобат. 17.Стан. 19.Глядач. 20.Царква. 24.Плоў. 25.Жарон. 26.Гайдук. 30.Шчупак. 31.Рэборда. 32.Брама. 33.Лельчицы. 34.Характар.

Па вертыкалі: 1. «Далягляд». 2.Феербах. 3.Якуція. 4.Эмір. 5.Кірмаш. 6.Рыштунак. 9.Ткачоў. 13.«Манас». 15.Ульбі. 17.Сувой. 18.Напад. 21.Злачынец. 22.«Роднае». 23.Фундатар. 27.Адбітак. 28.Малеча. 29.Гранат. 32.Буцы.

ТЭСТ ДЛЯ МУЖЧЫНАЎ

Вы ведаецце, які Вы ў сексе?

Калі жадаеце ведаць па навуцы, які Вы ў сексе, пасправайце шчыры адказаць на некалькі пытанняў.

1. Вам больш падабаецца апнуцца ў ложку з партнёркай:

a) у цемры - 3 балы; b) у прыщемках - 9; в) як заўгодна - 5.

2. Цэлы дзень Вы не бачыліся з хакані, працаўлі. Вам хочацца есці. Пойдзеце:

a) у спакойны рэстаран з добрым кухні - 4 балы; b) у бістро - 10; в) у модны рэстаран - 6.

3. Калі пасварыліся з партнёркай...

a) высвятляеце адносіны - 3 балы; b) маўчыце, як съч - 1; в) цягніце яў ложак - 5.

4. Лічыце, што ў хакані:

a) ўсё можна, табу не існуе - 7 балau; b) ёсьць межы, якія нельга пераходзіць - 5; в) табу існуе, таму вялікая свобода не-бяспечна - 1.

5. Ваша партнёрка ў сексе рэдка дасягае піку. Кажа, што больш не можа гэтага трываць. Вы...

a) спрабуеце любымі сродкамі падвесці яе да аргазму - 6 балau; b) не спрабуеце болей эксперыментаваць - 2; в) просіце, каб яна хадзіла падрыхтавала сябе да гэтага піку - 8.

6. Прывабная дзяўчына

пытаеца ў Вас, як знайсці да-

рогу. Куды Вы глядзіце, калі адказаце?

a) міма, праста паказваеце ёй дарогу - 4 балы; b) ёй у очы - 6; в) на яе вусны - 10.

7. Калі Вы лічыце, што ў хакані могуць быць «перапынкі», Вы...

a) адкрыта размаўляеце пра гэта з партнёркай - 5 балau; b) тлумачыце ўсё стомленасцю - 1; в) адчуваеце сябе хвorumи і дайце падаглядаць за сабою - 3.

8. Парнёрка марыць пра шубку, Вы - пра калонкі Hi-Fi. Грошай жа ў Вас хопіць толькі на нешта адно. Што Вы купіце?

a) шубку - 7 балau; b) калонкі - 9; в) нічога - 5.

9. Вы мяркуеце, што ў ложку заўжды трэба эксперыментаваць?

a) так, але не з уласнай партнёркай - 0 балau; b) не, гэта можа выклікаць цяжкасці - 5; в) безумоўна, трэba - 7.

10. Вы даўно б'яцеся наднейшай справай. Відаць, Вы і сам ведаеце, што на самай справе цудоўныя хакані.

a) прыкладзене ўсе намаганні, каб дасягнуць свайго - 10 балau; b) кінене справу - 4; в) звернене да калегі ў наадзе атрымаваць ад яго новы імпульс - 8.

11. Відаць, Вы і сам ведаеце, што на самай справе цудоўныя хакані.

a) намаганні, здатнасці, абавязка, непаўторнасці. Вы ведаеце, чаго чакае ад Вас жанчына. Ну што тут доўга распісваць? Мабыць, не толькі я Вам зайдзрошчу!

12. Сталаец (23.11-21.12). Рамантычны настрой, асабліва ўвечары. Але апранайцесь цяпляці, каб здар